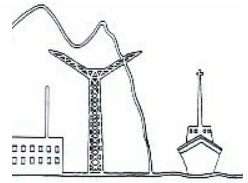

BRATTVÅG ROTARYKLUBB

Medlemsbrev nr. 1, 2003/2004

Juli, august, september

President Harald Gudbrandsen

Redaksjonskomité: **Sindre Vik, Hillbjørg Austbø, Anders Lausund, Rune Rødset, Hjördis Skaar**

Møte 1.juli 2003. Fritt møte

President Harald opna sitt første møte på den første dagen i nytt rotaryår. Ingen åremål siste veka, men past president Magne hadde ein laus tråd å nøste opp: Rolf H, som var fråverande ved presidentskiftet, hadde kompensert dette med møte i annan klubb og fekk dermed den årvisse rosa for 100 % frammøte.

Njål orienterte om utviklinga i geiteutplasseringa på Brattholmen. Fem geitekje og ein bukk er innkjøpte og etter ei akklimatisering hos Harald Hagen, som også skal fø dei gjennom vinteren, er dei no frakta bort på Brattholmen. Vi reknar med at dei finn føda der, og såleis hjelper oss med halde tilveksten av

Geitene har invadert Brattholmen

nye renningar under kontroll. Geitene blir også ein fin attraksjon spesielt for barn og unge som vitjar Brattholmen.

SV

Møte 8. juli 2003. Dugnad på Brattholmen

Haramsnytt hadde stor reportasje i nr. 54, 15.juli og vi saksar derifrå:

Det gode liv på Brattholmen. Brattvåg Rotaryklubb har bestemt at Brattholmen skal vere deira "tusenårsprosjekt". No har sju sjarmerande innvandrarak funne seg godt til rette på holmen rett over for Brattvåg. Meininga er at dei skal hjelpe til med å halde småskogen i sjakk.

Brattholmen var ein ynda opphaldstad og fritidsområde med badeliv før i tida, men dei seinare åra har skogen vokse seg tett, og nedfallne tre har i tillegg gjort området uframkomeleg.

Det var for tre år sidan at Brattvåg Rotaryklubb, etter initiativ frå Perry Sønnerland starta arbeidet med å rydde Maggevågen og området rundt. Seinare har Rotary laga gapahuk, fått på plass to flotte benkar ved sjøkanten og flytebrygge til stor glede for båt- og badegjester.

Ei heilsides reportasje med mykje god PR for Rotary.

Møte 15. og 22. juli 2003

Dette var frie sommarmøte utan program, og frammøtet

var sterkt prega av fellesferien.

Møte 29. juli 2003 Olsokgraut på Brattholmen

Når møtedagen fell på Olsok, er det naturleg at det vert servert olsokgraut. Vi kombinerte med ein dugnad på Brattholmen.

Først rydding med motorsag og greinsaks. Vi fekk hjelp av andre Brattholm-venner, og det kan trengast, for det er utruleg kor det veks alle stader for tida. Store deler av Brattholmen er heilt gjengrodd og uframkomeleg.

Rolv Rørhus og Olav Anton Hildrestrand rydder "urskog".

Det var ein nydeleg sommardag, og etter ei god arbeidsøkt, smakte det godt med ei dukkert før rømmegrauten vart servert.

SV

Sjølbetjening i gapahuken

Utvekslingsstudent Stacey frå Australia var med på Olsokgrauten. Det same var våre "betre halvdelar".

Møte 5. August 2003. Feriegrimt.

President Harald ønskte velkommen, og gav ordet til Øyvind som presenterte feriegrimt frå Vestlandet. Han og Kari hadde, som så mange av oss, ofte køyrt vestlandskysten til og frå Bergen, men sjeldan stoppa så pass at ein fekk sett seg om i denne interessante og nære delen av landet vårt.

Som alltid når Øyvind tar oss

med på tur, fekk vi sjå mange flotte bilete og han tok oss særleg med til Astruptunet ved Jølstervatnet, der det no er museum etter Nikolai Astrup, ein av dei mest framstående målarane våre i førre århundret. SV

Møte 12. august 2003. Tur til Hestevatnet og Brattvåg vassverk.

Dette møtet var lagt opp som ein trimtur med innlagt bedriftsbe-

søk. Vi starta i nokolunde samla tropp ved vassverket og gjekk Timbredalen opp til Hestevatnet. Der skreiv vi oss i trimboka, før vi returnerte til vassverket. Sigurd stod klar med kaffi og sveler, og vi fekk ei god utgreiing om vassverket, status og planar og særleg om vassverket sitt engasjement i kulturhus i Storgata.

SV

Møte 19. august 2003. Fritt møte.

Presidenten ønska spesielt velkommen til gjester, og i første rekke var det våre utvekslingsstudentar, Alice Gamlen, nettopp heimkomen frå Australia, og Stacey Caddy, som kom frå Australia i januar og er midt i sitt utvekslingsprogram her i Brattvåg.

Det var egentlig fritt møte, men Alice gav oss ei forsmak på sine opplevingar "down under". Både Stacey og Alice kjem att seinare på hausten og gir oss del i sine inntrykk av året som utvekslingsstudent. SV

Møte 26. august 2003. Blåtur

27 personar entra den grønne og gule SRB-bussen denne tysdagskvelden. Berre Thorleif visste kvar vi skulle. På Eidet svinga vi mot Stette, og i Straumen svinga vi mot Sjøholt. Heile tida austre Thorleif av si utømande kjelde av lokalkunnskap om alt og alle langs reiseruta.

Først på Sylte, inst i Tresfjorden, fekk vi ei aning om kva som skulle bli første stoppestad. Vi svinga av E69 og tok om bord Roe Skavnes frå Vestnes Rotaryklubb som tok over guidinga. Vi passerte kjende gardar og namn som Rypdal og Nerem, men hovudmålet på denne avstikkaren var nok møte med Jakob Kjersem og eit besøk på museet hans. Vi fekk sjå den imponerende premie-, pokal- og medaljesamlinga

Jakob Kjersem syner Roe Skavnes første pokalen han vann

hans, og fekk også høyre om ein del av dei tallause idrettsbragdene hans, spesielt innan friidrett. Jakob er no 78 år og kan sjå tilbake på eit særst aktivt liv.

Men vi skulle vidare, og neste stopp vart Gjermundnes. Området heiter i dag Gjermundnes vidaregåande skule, ein skule med linje for landbruk og skipsbygging. Skulen har 130 elevar, av desse bur 70 på internat. Dei to linjene er ei ideell blanding. Landbrukslinja er oppfylt av hestegalne jenter medan skipsbyggjarlinja er mest søkt av gutar. Linjene høver også godt med næringsstrukturen i Vestnes kommune.

Men Gjermundnes har ei lang historie. Vi vart møtte av museumsfotograf Sjur Fedje som tok oss med rundt i hovudbygningen og gav oss ei oversikt over restaureringsarbeidet, som stadig pågår, og dei viktigaste historiske milepelane sidan dansk kongen fekk hand om garden på slutten av 1500-talet og sidan brukte han som futesete. Midt på 1800-talet residerte Jakob Andreas Eeg som den siste futen på Gjermundnes.

I 1899 kjøpte fylket området for å få ein fast tilhaldsstad for landbruksskulen, og sidan den tid har Gjermundnes stått sentral i fagutdanninga av bønder i vårt fylke.

Det er no museum i driftsbygninga, og det gav ei vemodig kjensle og ei viss erkjenning å sjå at reiskapen som vart brukt på gardane i vår eigen barn-dom, no berre er å finne på museum. Klokka nærma seg

midnatt før vi var heime etter ein svært interessant blåtur. SV

Møte 2. september 2003. Øst-Timor.

Først ønsket president Harald Gudbrandsen velkommen og orienterte vidare fra siste styremøtet. Deretter gav han ordet til dagens foredragsholder.

Ole Anton Utvær reiste første gang i juni 2000 til Øst Timor på oppdrag fra FN for å være med på å skape fred i området. Han har vært 2 perioder ved Øst Timor. Tidligere har han jobbet ved kriminalpolitisen-tralen.

Øst Timor er en tidligere Portugisisk koloni, som Portugal trakk seg ut av i 1975. Innbyggerne erklærte landet som selvstendig, men nådde ikke frem med dette. De vart erklært som den 27. staten i Indonesia. Det ble en terrorstat. Innbyggerne består hovedsakelig av afrikanere og portugisere.

I år 2000 rykket FN inn med styrker, hovedsakelig fra Australia og New Zealand. Øst Timor ligger strategisk til pga djupvassstredet som går forbi og som har stor strategisk betydning. Amerikanerne ønsker å kjøpe en øy som ligger i stredet for å bygge en militærbase der, men de har ikke fått "napp" i forsøket.

Ole viste en lysbilde-serie fra landet som han hadde tatt under tjenestetiden, med mange praktfulle bilder. Han kunne videre fortelle at språket som ble brukt var portugisisk.

Det var et koselig folkeslag, der smilet alltid var tilstede og der det ikke fantes tigging. På markedet kunne en få kjøpe nesten alt (mesteparten smuglet fra Indonesia). Skolene er en av de få ting som fungerer på Øst Timor, etter at Portugal har engasjert seg med støtte fra EU. Helsevesenet fungerer ikke. Arbeidsledigheten er på 95 %, men det er ikke hungersnød. De lever hovedsakelig av ris og frukt. Det de får av fisk med kastenøter, selger de som oftest for å få penger. De dyrker hovedsakelig kaffe (7 ulike sorter) og bananer. Det er olje- og gassfelt i havområdet, som det foregår forhandlinger om. Der er stor utbredelse av malaria, slik at turisme som næring er lite aktuelt.

Arbeidet på Øst Timor har hovedsakelig bestått av leting etter massegraver. Disse må graves opp og undersøkes for å finne dødsårsaken. For å vanskeliggjøre muligheten til å finne massegravene, så ble disse lagt i nærheten av eksisterende gravplasser. Det som blir det store spørsmålet er hva som skjer når FN trekker seg ut. Ole mener at FN blir tvunget til å bli i landet i mange år fremover.

Ole har som mål å ta vare på de gode minnene fra tiden i tjeneste for FN, og ikke fokusere på de negative. Han håpet at han en gang kunne reise tilbake å besøke landet. AL

Møte 9. september 2003. Dugnad Brattholmen

Vi var 13 medlemmar som møtte til årets siste dugnad på Brattholmen. Endre og Rolv stilte med

kvar sin båt og sørge for transport til Brattholmen. Geitene kom springande for å ta i mot oss. Dei var tydeleg glade for å få selskap. Som vanlig var det rydding og brenning av gamle tre og busker som stod på programmet. Det vart laga 2 store bål. Gapahuken vart forsterka til vinteren, og benkane vart plassert inni for vinterlagring. Det vart også tid til ein og annan pause med kaffe og prat. Det var godt ver og stemninga var god.

AL

Møte 12.-14. september 2003. Hausttur til "Blåtind Appartement" i Stordalen.

Fredag satte 24 medlemmer og ektefeller kursen mot Stordal og Blåtind Appartement. Der vart vi mottatt av verten Peder Vikenes. Han orienterte om hvordan anlegget var blitt til og om turområdet o.a. Blåtind Appartement består av 8 store flotte leiligheter som ble oppført i 1996 og har høg standard. Det vart servert rømmegrøt og spekemat. Etterpå kokte Lidvar og Harald kaffe, som vi fikk servert til god hjemmelaget kake.

Lørdag morgen samlet vi oss i "Storrommet", der Lidvar og Ha-

Stampen var populær etter ein lang fjelltur

rald hadde dekket til frokost med mye god mat. De fleste smurte også med seg lunchpakker, da de skulle ut på tur. Det hadde klarnet helt opp og det var et perfekt turvær. Det var ulike mål for dagen. Noen reiste til Liabygda og gikk til Stavsengsetra, mens andre gikk opp på Blåtinden (en tur på ca 6 timer, med en fantastisk utsikt). Etter en slik tur var det godt med en dusj og en tur i storstampen (med vannmasasje) som er montert utenfor appartmentet.

Presis kl 19.00 samlet vi oss i "Vikingskipet", som er en opplevelse i seg selv. I en koselig at-

mosfere fikk vi servert egenfisket marinert og dampet krydderlaks til forret. Deretter hovedrett: Egenprodusert highland cattle (utegangerfe) gryterett, karbonader, helstekt ytrefilet og egenprodusert urtemarinert lam. Salat og fløtegratinerte poteter, samt bakte poteter og saus. Til slutt fikk vi servert karamellrand med krem og kaffe. Det hele var perfekt tilrettelagt av Peder og kona. Arne hadde tatt med gitaren og vi hygget oss med allsang og småprat utover kvelden.

På søndag samlet vi oss på nytt i "Storrommet" til en god frokost. De fleste nyttet også denne dagen (selv om været var blitt litt dårligere) til en spasertur før vi startet på heimturen.

Det var nok en gang en svært vellykka høsttur.

AL

Møte 23.09.03 Kulturskolen i Haram

Rektor Knut Flem begynte foredraget sitt med å fortelle om den historiske utviklinga til kulturskolen. Den 5. november 1985 vedtok Haram kommunestyre oppretting av musikkule. Først fra 1. mars 1987 vart det ansatt rektor og i august 1987 starta under-

På Blåtind: Å sæle meg at opp eg vann!

visning. Det var instrumental og musikkbarnehage, samt tester til korps og kor (dirigent og aspirantopplæring). Men fra 1. januar 1992 vart musikkskulestyret nedlagt. Imidlertid kom det i juni 1997 ei lovfesting av kommunalt musikk- og kulturskuletilbud. Fra august 1998 starta andre kulturfag som teikning/maling, drama og keramikk. August 2000 starta dans og året etter på film. I januar 2001 vart det foretatt eit navnebytte til Haram kulturskule. Fra 1. januar 2003 vart dei flytta fra skulesektoren til kultursektoren. Dei har også fått beskjed om at det fra den 1. januar 2004 blir slutt på øyremerka statstilskot.

Status pr 23. september 2003:

Det er 185 elever som har vanlig undervisning, fordelt på 125 på instrumental og 60 på andre disipliner. Dei har 60 aspiranter til opplæring fordelt på 11 korps. Dei driver også med dirigenttjenester overfor 10 skulekorps (251 musikere), 2 vaksenkorps (46 musikere) og 1 kor (25 songere). Dei tilsette utgjør 5,7 årsverk.

Økonomi:

I budsjettet for 2003 utgjør lønnsutgifter og andre driftsutgifter kr 2.264.300,-. Inntekter og statstilskot er budsjettert med kr 928.000,-. Dette gjør at Haram kommune må betale kr 1.336.300,-.

Det er i dag 110 personer (barn) på ventelister for å kunne få begynne ved kulturskulen (hovedsaklig pga. økonomi). Den største gruppen er på gitar med 45 stk.

Av dei 185 elevane som går på skulen, er den største gruppa på piano med 79 stk. og deretter følger dans med 50 stk.

AL

Møte 30. September 2003 SOS-barnebyer

President Harald Gudbrandsen ønsket velkommen. Av klubbsaker så fikk Bjørn Haukås overrakt en pokal i forbindelse med at han fylte 50 år den 19/8-03. Harald orienterte også fra distriktskonferansen i Molde, der han og sekretær Lidvar Sunde møtte. Neste års distriktskonferanse blir i Ålesund. Han gav så ordet til dagens foredragsholder, Kari Mette Abusland, som er fylkesleder for SOS-barnebyer Møre og Romsdal.

SOS-barnebyer er verdensomspennende med engasjement i 131 land. I Norge er det pengeinnsamlings-organisasjoner, dvs at vi ikke har barnebyer eller lignende i Norge, men vi samler inn penger til foreldreløse og forlatte barn i andre land. Barnebyer finnes for øvrig på alle kontinent, også i Europa. Tyskland, Finland og Østerrike er blant land i Europa som har barnebyer eller ungdomshjem. Tyskland er det landet som samler inn mest midler. På grunn av dårligere økonomi de senere år, har kurven over innsamlede midler der flatet ut. Norge har hatt en kraftig vekst de senere årene, og i fjor var inntektene på 223 mill. kroner. Fadderinntektene utgjør ca 50% av dette. Fra fadderbidragene trekkes 10% til administrasjon. Av andre inntekter utgjør testamentariske gaver og midler fra Norad ca 6 mill.

Norge har det økonomiske ansvaret for flere barnebyer og har finansiert mange barnebyer opp gjennom årene. Norge er den nest største bidragsyteren til SOS-barnebyer. Hovedorganisasjonen for SOS-barnebyer ligger i Innsbruck, Østerrike. Hermann Gmeiner var grunnlegger av den første barnebyen som ble bygget, nemlig i Imst i Østerrike. En barneby består av 10-15 familiehus,

der fra 4 – 12 barn bor sammen med mor og ofte en tante som hjelper. Det blir her i Norge jobbet med unge asylsøkere mellom 14 og 17 år for å kunne starte en barneby for denne gruppen.

Ho kom også inn på dette med korrupsjon og om korrupsjon forekommer med SOS-midler? Fakta viser at midlene blir brukt der de er tenkt: bygge barnebyer, skoler, sykehus, osv. etter oppsatt budsjett i både giverland, mottakerland og kontrolllandet Østerrike. Videre finansieres ethvert barn med fadderpenger. Hvert barn har 3-4 faddere, noe som gir 6-8000 kroner pr år. Det dekker mat, klær, skole for barnet i ett år. Er det for lite, brukes av midler som tilføres barnebyen. Ho understreket at alle de innsamlede midlene i organisasjonen lett kan spores fra giver til mottaker.

SOS-barnebyer har ca 500 frivillige rundt om i landet, med 50-60 barnebygrupper som arbeider for å gjøre SOS kjent, samt å samle inn penger. Det å være fadder koster kr 200 pr mnd. En barneby kan enten være finansiert i sin helhet fra Norge eller i samarbeid med andre land. Det er myndighetene som plukker ut de som skal få komme til barnebyene.

En annen gruppe som det kan være aktuelt å ha i en norsk barneby er narkomane.

AL

*En halv er,
tenk nu
hvor aparte,
to tredjedele
av tre kvarte.*

Piet Hein